

[Økonomiministeren.]

sel. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at der kunne være situationer, hvor nationalbanken kunne købe for hele beløbet, for hele kasseoverskuddet, og det vil jeg ikke afvise; men jeg har ikke sagt, at man derved forøgede den samlede efterspørgsel. Det må være en konklusion, som det ærede medlem selv drager, og en konklusion, som han drager på trods af, at jeg både i afgiftsudvalget og under forhandlingerne med de fire partier udtrykkeligt sagde, at jeg ikke regnede med, at man derved forøgede den samlede efterspørgsel.

Udtalelsen står også i klar modstrid med de udtalelser, der blev fremsat af vel vor højeste sagkundskab på dette område, førstedirektøren i nationalbanken, som jo var indkaldt til disse forhandlinger mellem de fire partier. Nationalbankdirektøren blev af det ærede medlem hr. Henry Christensen stillet over for det samme spørgsmål, idet det ærede medlem ønskede at få at vide, om han delte økonomiministerens opfattelse eller ikke gjorde det. Så vidt jeg erindrer, måtte det ærede medlem hr. Henry Christensen klart erkende, efter at nationalbankdirektøren havde været til stede, at denne havde udtalt sig helt på linje med det, jeg havde sagt. Dertil føjede det ærede medlem så, at han trods dette stadig væk selv havde den opfattelse, at virkningen nu var sådan, som han mente. Det er der jo ikke noget at gøre ved; vi må tage til efterretning, at det ærede medlem hr. Henry Christensen på trods af — min udtalelse kan vi måske se bort fra, fordi det er et politisk spørgsmål — nationalbankdirektørens klare udtalelse opretholder dette standpunkt og giver udtryk for det her i dag.

Jeg vil gerne stille det ærede medlem hr. Henry Christensen et spørgsmål. Hvis vi i dette land forøger opsparingen for at skaffe plads til investeringer og for denne opsparing finansierer investeringerne, mener det ærede medlem så også, at den samlede efterspørgsel i Danmark bliver forøget? Jeg synes, det ærede medlem skulle tænke en lille smule over det problem. Det er nemlig det, der sker, når staten gennem kasseoverskuddet inddrager købekraft fra befolkningen, nedsætter forbruget tilsvarende og derved skaffer plads til den større investering, som vi jo alle sammen ønsker.

Det er netop for at skaffe plads til investeringer, at man gennemfører denne operation.

Vi er også enige om, forstår jeg, at et af de vigtigste mål for den økonomiske politik i øjeblikket er at gennemføre en nedsættelse af renten; det var det, alle sagde under valgkampen: vi skulle have en lavere rente, vi skulle have en lavere husleje, og vi ved, at nedsættelse af renten med blot 1 pct. betyder en mulighed for en nedsættelse af huslejen i nybyggeriet med ca. 10 pct. Men hvordan skulle man kunne få gennemført dette rentefald, hvis man ikke gennem nationalbankens køb af obligationer førte disse penge, hvormed man har nedskåret forbruget, over på investeringerne og dermed medvirkede til, at investeringerne kunne finansieres på en billigere måde? Det vil det nok være lidt vanskeligt at forklare.

Selvfølgelig kan man ikke se bort fra, at der kan være en situation, hvor man er nødt til simpelt hen at, hvad skal vi sige, kule pengene ned eller brænde dem i nationalbanken, som det er sagt. Det kan være, og det er da klart, at en del af dette kasseoverskud meget vel kan og måske også i visse situationer skal anvendes hertil, men jeg vil stærkt advare imod, meget stærkt advare imod — og jeg tror, de fleste inden for dansk erhvervsliv vil give mig ret deri — at nationalbanken eller regeringen sammen med nationalbanken skulle skaffe et kasseoverskud på 1.200 mill. kr., uden at nationalbanken købte obligationer for et væsentligt beløb. Det vil jeg meget stærkt advare imod. Det ville betyde, at erhvervslivets likviditet, bankernes likviditet, virksomhedernes likviditet ganske simpelt ville blive ødelagt. Likviditeten i bankerne i øjeblikket er faktisk så ringe, at det ville være samfundsmæssigt helt forkert, hvis man gennemførte en sådan politik.

Jeg kan da også henvise til, at nationalbankdirektør Svend Nielsen i den skrivelse, han sendte til det folketingsudvalg, der i efteråret behandlede de økonomiske problemer, udtrykkeligt udtalte, at det ikke kunne være formålet med den stramme finanspolitik at formindske likviditeten i det danske samfund, men at målet var at holde igen på forbruget. Jeg vil gerne have lov til at citere dette afsnit af skrivelseren til